

สรุปผลของการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งที่จะศึกษาถึงงานบริการพยาบาลที่พยาบาลต่างระดับให้แก่ผู้ป่วยผู้ใหญ่ที่รับไว้ในโรงพยาบาล โดยวิเคราะห์ถึงลักษณะงานและเวลาที่ใช้ในแต่ละกิจกรรมของบริการพยาบาล เพื่อที่จะเป็นข้อมูลในการประเมินงานบริการพยาบาลที่ผู้ป่วยได้รับ และวิเคราะห์ผลงานของบริการพยาบาลจากกลุ่มพยาบาลต่างระดับในสถานการณต่าง ๆ กันตามหอผู้ป่วย และช่วงระยะเวลาการปฏิบัติงาน

การศึกษานี้ได้ใช้กลุ่มตัวอย่าง พยาบาล และผู้ช่วยพยาบาลจากหอผู้ป่วย 8 แห่งใน 4 ภาควิชาของโรงพยาบาลรามาธิบดี โดยทำการศึกษาแบบสังเกตพฤติกรรมอย่างใกล้ชิดต่อเจ้าหน้าที่ทุกคน ทุกช่วงระยะเวลาการปฏิบัติงาน เป็นเวลาดึกต่อกัน 1 สัปดาห์ ได้จำนวนข้อมูลทั้งหมด 676 ชุด เป็นข้อมูลจากพยาบาล 327 ชุด และจากผู้ช่วยพยาบาล 349 ชุด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบรายการตารางเวลา โดยแบ่งระยะเวลา 8 ชั่วโมงของการปฏิบัติงานออกเป็นช่วงย่อย ๆ ช่วงละ 15 นาที ผู้วิจัยนำแบบรายการนี้ไปทดลองดำเนินการสังเกตกับกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่งด้วยตนเอง เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบรายการ และทำการฝึกอบรมผู้สังเกตการณ์ 30 คน และทำการทดสอบแบบรายการครั้งที่ 2 โดยให้ผู้สังเกตการณ์ 3 คน นำไปใช้ที่หอผู้ป่วยแห่งหนึ่งเป็นเวลา 3 วัน ปรับปรุงแบบรายการและทำความเข้าใจกับผู้สังเกตการณ์ใหม่อีกครั้ง จึงนำไปดำเนินการเก็บข้อมูลจริง ๆ ในหอผู้ป่วยทั้ง 8 แห่งที่สุ่มเลือกไว้ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์คำนวณหาค่าเฉลี่ยของเวลาที่ใช้ในแต่ละกิจกรรม แต่ละกลุ่มเจ้าหน้าที่ แต่ละหอผู้ป่วย และแต่ละช่วงระยะเวลาการปฏิบัติงาน หาอัตราร้อยละ มีดัชนีเลชคณิต ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที (t-test) รวมทั้งวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อศึกษาความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของเวลาที่ใช้ในแต่ละกิจกรรม และแต่ละกลุ่มเจ้าหน้าที่ในแต่ละช่วงเวลาการปฏิบัติงาน โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test)

ผลของการวิจัย

1. พยาบาลและผู้ช่วยพยาบาล จะให้บริการการพยาบาลโดยตรงต่อผู้ป่วยแตกต่างกันตามช่วงเวลาของการปฏิบัติงาน

1.1 พยาบาลและผู้ช่วยพยาบาล จะให้บริการการพยาบาลโดยตรงต่อผู้ป่วยไม่แตกต่างกัน ในเวรเช้า

1.2 พยาบาลและผู้ช่วยพยาบาล จะให้บริการการพยาบาลโดยตรงต่อผู้ป่วยไม่แตกต่างกัน ในเวรบ่าย

1.3 พยาบาลและผู้ช่วยพยาบาล จะให้บริการการพยาบาลโดยตรงต่อผู้ป่วยแตกต่างกัน ในเวรคึก

2. พยาบาลและผู้ช่วยพยาบาล จะให้บริการการพยาบาลประกอบการดูแลผู้ป่วยที่แตกต่างกัน ตามช่วงระยะเวลาของการปฏิบัติงาน

2.1 พยาบาลและผู้ช่วยพยาบาล ให้บริการการพยาบาลประกอบการดูแลผู้ป่วยแตกต่างกัน ในเวรเช้า

2.2 พยาบาลและผู้ช่วยพยาบาล จะให้บริการการพยาบาลประกอบการดูแลผู้ป่วยที่แตกต่างกัน ในเวรบ่าย

2.3 พยาบาลและผู้ช่วยพยาบาล จะให้บริการการพยาบาลประกอบการดูแลผู้ป่วยแตกต่างกัน ในเวรคึก

3. พยาบาลจะใช้เวลาในกิจกรรมเฉพาะตำแหน่ง แตกต่างกันตามช่วงเวลาของการปฏิบัติงาน

3.1 พยาบาลและผู้ช่วยพยาบาล จะใช้เวลาในกิจกรรมเฉพาะตำแหน่งแตกต่างกันในเวรเช้า

3.2 พยาบาลและผู้ช่วยพยาบาล จะใช้เวลาในกิจกรรมเฉพาะตำแหน่งแตกต่างกันในเวรบ่าย

3.3 พยาบาลและผู้ช่วยพยาบาล จะใช้เวลาในกิจกรรมเฉพาะตำแหน่งแตกต่างกันในเวรคึก

การอภิปรายผล

ผลการศึกษาเรื่องกิจกรรมพยาบาลในโรงพยาบาลรามาธิบดี พบว่าพยาบาลที่ต่างระดับกันจะให้บริการพยาบาลที่แตกต่างกัน และพยาบาลมีการให้บริการพยาบาลแก่ผู้ป่วยแตกต่างกัน ตามช่วงระยะเวลาการปฏิบัติงาน กล่าวคือ พยาบาลมีการใช้เวลาในการพยาบาลโดยตรงต่อผู้ป่วยในเวรเช้า และเวรบ่าย สูงกว่าเวรดึก ในขณะที่เวรดึกจะมีการใช้เวลาในกิจกรรมการพยาบาลน้อยที่สุด และมีใช้เวลาในกิจกรรมอื่น ๆ เช่นกิจกรรมเฉพาะตำแหน่งสูงขึ้นกว่าในเวรเช้าและบ่าย โดยทั่ว ๆ ไปเวรบ่ายจะเป็นช่วงเวลาที่พยาบาลและผู้ช่วยพยาบาลใช้เวลาในกิจกรรมการพยาบาลที่ใกล้เคียงกับเวรเช้าและโดยที่เวรเช้าเป็นช่วงเวลาเดียวกับที่ทั้งพยาบาลและผู้ช่วยพยาบาลใช้เวลาในการให้บริการพยาบาลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยรายละเอียดพยาบาลและผู้ช่วยพยาบาลจะใช้เวลาในการให้การพยาบาลโดยตรงต่อผู้ป่วยไม่แตกต่างกัน และมีใช้เวลาในการให้การพยาบาลประกอบการดูแลผู้ป่วยที่แตกต่างกัน คือ พยาบาลมีการใช้เวลาที่สูงกว่าผู้ช่วยพยาบาล ทั้งนี้ ในสภาพการณ์ปัจจุบัน ที่วงการพยาบาลต้องเผชิญกับปัญหาการขาดแคลนพยาบาลระดับวิชาชีพ สถาบันผู้ให้จึงพยายามผลิตบุคคลากรระดับผู้ช่วยงานพยาบาลขึ้นใช้งาน โดยมีพยาบาลระดับวิชาชีพเป็นผู้ควบคุมการดำเนินงาน ดังนั้น บทบาทของพยาบาลระดับวิชาชีพคือ ผู้นำทีมการพยาบาล โดยจะเป็นผู้วางแผนงาน ลงมือกระทำการพยาบาลร่วมกับสมาชิกในทีม และดำเนินการประเมินผล กิจกรรมพยาบาลระดับวิชาชีพ จึงแสดงออกในกิจกรรมการพยาบาลประกอบการดูแลผู้ป่วยสูงที่สุด และมีกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงต่อผู้ป่วยเท่าเทียมกับผู้ช่วยพยาบาลซึ่งเป็นสมาชิกในทีม

กิจกรรมเช่นเดียวกันนี้ของเวรเช้า ค่าเงินไปเช่นเดียวกันในเวรบ่ายคือ ไม่มี ความแตกต่างในการใช้เวลาของกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงของเวรเช้า และเวรบ่าย และพยาบาลมีการใช้เวลาในกิจกรรมหมวดนี้ ที่ไม่แตกต่างกับผู้ช่วยพยาบาลในเวรบ่าย แต่พยาบาลมีการใช้เวลาในการให้การพยาบาลโดยตรงเพิ่มขึ้น และผู้ช่วยพยาบาลจะใช้เวลาในกิจกรรมนี้ลดลงในเวรบ่าย โดยที่ในเวรบ่ายนี้เองพยาบาลและผู้ช่วยพยาบาลจะใช้เวลาในการพยาบาลประกอบการดูแลผู้ป่วย แตกต่างกัน โดยที่พยาบาลจะใช้เวลาในกิจกรรมนี้สูงกว่าผู้ช่วยพยาบาล เช่นเดียวกับเวรเช้า แม้ว่าจะมีการใช้เวลาน้อยกว่าในเวรเช้า และ

ผู้ช่วยพยาบาลจะมีการใช้เวลาในกิจกรรมนี้เพิ่มขึ้นในเวรบ่าย และยังคงมีความแตกต่างในการใช้เวลาของพยาบาลและผู้ช่วยพยาบาล

เวรคึก เป็นเวรที่พยาบาลมีกิจกรรมการพยาบาลลดลง แต่ยังคงระดมการพยาบาลโดยตรงต่อผู้ป่วยที่สูงกว่าผู้ช่วยพยาบาล และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญของการใช้เวลาในกิจกรรมหมวดนี้ โดยที่ผู้ช่วยพยาบาลมีการใช้เวลาในกิจกรรมหมวดนี้ต่ำลงมากในเวรคึก น่าจะอธิบายได้ว่าพยาบาลที่มีระดับวิชาชีพจะมีการปฏิบัติงานตามสิ่งที่ได้รับมอบหมาย โดยไม่เกิดความรู้สึกที่จะปฏิบัติงานตามความสามารถและสภาพความเป็นจริง ในขณะที่พยาบาลระดับวิชาชีพจะมีความรับผิดชอบในค่านี้นสูงกว่า จึงจะเห็นว่าพยาบาลใช้เวลาในกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงต่อผู้ป่วยและการพยาบาลประกอบการดูแลผู้ป่วยในลักษณะสม่ำเสมอ ทุก ๆ ช่วงเวลาการปฏิบัติงาน และไม่แตกต่างกันมาก ส่วนผู้ช่วยพยาบาลจะมีลักษณะการใช้เวลาในกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงลดลงต่ำในเวรคึก ซึ่งเป็นเวลาที่กิจกรรมการพยาบาลจะดำเนินไปด้วยความรับผิดชอบในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่เองกล่าวคือ เวรคึกเป็นช่วงระยะเวลาที่พักผ่อนของเจ้าหน้าที่ในทีมสุขภาพส่วนมาก และผู้ป่วยจะได้รับการดูแลตามความจำเป็นของแต่ละบุคคล จำนวนเจ้าหน้าที่พยาบาลที่ปฏิบัติงานจะน้อยกว่าในเวรอื่น ๆ ตัวอย่างเช่นเวรเช้าอาจจะมีเจ้าหน้าที่พยาบาล 3 - 4 คน และผู้ช่วยพยาบาลอีก 3 - 4 คน แต่เวรคึกจะมีเจ้าหน้าที่พยาบาลและผู้ช่วยพยาบาลอย่างละหนึ่งคนเท่านั้น การปฏิบัติงานจึงเป็นไปได้ในลักษณะช่วยกันมากกว่าจะมีการมอบหมายงานเฉพาะหน้าที่ให้ ผู้ช่วยพยาบาลจึงได้ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยตรงต่อผู้ป่วยลดลงมากกว่าเวรอื่น ๆ มาก

สำหรับกิจกรรมเฉพาะตำแหน่ง อันมีใช้กิจกรรมที่เกี่ยวกับการพยาบาลโดยตรง ผู้ช่วยพยาบาลมีการใช้เวลาในกิจกรรมนี้สูงกว่าพยาบาล และสูงมากในเวรคึก โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในทุก ๆ ช่วงเวลาการปฏิบัติงานและระหว่างกลุ่มพยาบาล ทั้งนี้ โดยการกำหนดลักษณะงาน ผู้ช่วยพยาบาลจะปฏิบัติงานในกิจกรรมนี้มากตามหน้าที่ความรับผิดชอบ

โดยสรุป กิจกรรมพยาบาลในโรงพยาบาลรามาธิบดีนี้ มีความแตกต่างกันตามระดับของบุคลากรการพยาบาล แต่กิจกรรมการพยาบาลโดยตรงต่อผู้ป่วยในเวรเช้าและเวรบ่าย ไม่มีความแตกต่างกันในบุคลากรทั้งสองระดับ และปัญหาอันนี้น่าจะนำมาซึ่งปัญหาที่บุคลากรพยาบาลระดับวิชาชีพน่าจะไต่ถามถึง คือ อะไรคือความแตกต่างของพยาบาลระดับวิชาชีพ

และพยาบาลที่มีไ้ระดับวิชาชีพ และถ้าเหตุการณ์เป็นเช่นนี้พยาบาลระดับวิชาชีพมีการปฏิบัติ การพยาบาลอย่างใดที่แตกต่างจากพยาบาลที่มีไ้ระดับวิชาชีพในสาขาของผู้ร่วมงานในทีม สุขภาพ และตัวผู้ป่วยเอง

ซึ่งปัญหาเช่นนี้ สมาคมพยาบาลแห่งสหรัฐ ได้จัดวางมาตรฐานการจับบุคลากรพยาบาล สำหรับบริการการพยาบาลผู้ป่วยในไว้ดังนี้

- 1) แผนกพยาบาล จะต้องจัดบริการพยาบาลที่มีประสิทธิภาพ ให้ความปลอดภัยและ การดูแลผู้ป่วยด้วยวิธีการพยาบาลที่ได้มาตรฐาน
- 2) พยาบาลระดับวิชาชีพ จะต้องได้รับการทบทวน พื้นฟูแผนการพยาบาลอยู่เสมอ เท่าที่จำเป็น
- 3) พยาบาลระดับวิชาชีพ จะต้องเป็นผู้จัดวางแผนการพยาบาล การนิเทศงาน การ ประเมินผลงาน เฉพาะผู้ป่วยเป็นรายบุคคล
- 4) พยาบาลระดับวิชาชีพ จะเป็นผู้ให้การพยาบาลแก่ผู้ป่วยแต่ละรายตามความต้องการ ของผู้ป่วย และเต็มความสามารถของเจ้าหน้าที่
- 5) พยาบาลระดับวิชาชีพ จะให้การพยาบาลแก่ผู้ป่วยด้วยความชำนาญ และมีการ ตัดสินใจที่ถี่ถ้วนเพียงพอ

และสภาการพยาบาล และคณะกรรมการควบคุมมาตรฐานการพยาบาลและการดูแล ผู้ป่วย ยังได้ให้แนวทางการจัดอัตรากำลังพยาบาลที่มีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. จัดจำนวนเจ้าหน้าที่ในแต่ละเวร และแต่ละวันในรอบสัปดาห์ ตามลักษณะงาน การพยาบาล และบริการที่ให้แก่ผู้ป่วย
2. ผู้นิเทศงานหรือหัวหน้าหน่วยแต่ละหน่วย จะต้องรับผิดชอบในการดำเนินงานให้ การพยาบาล และบริการแก่ผู้ป่วยในหน่วยของตน
3. พยาบาลประกาศนียบัตร (RN) ผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมมาอย่างดีแล้ว สามารถจะ ปฏิบัติงานในฐานะหัวหน้าทีม, ผู้ร่วมทีม หรือหัวหน้าเวรได้
4. ผู้ช่วยพยาบาล (LPN) จะปฏิบัติหน้าที่ผู้ร่วมทีมได้เฉพาะงานที่ได้รับมอบหมาย ตามตำแหน่งหน้าที่ และการพยาบาลระดับกลางเท่านั้น
5. ผู้ช่วยงาน (Nurse Aids) จะสามารถปฏิบัติหน้าที่ผู้ร่วมทีมในงานการพยาบาล ง่าย ๆ ที่เป็นงานเบื้องต้น หรืองานบริการอื่น ๆ

6. เสมียนประจำหอผู้ป่วย จะทำงานที่เกี่ยวข้องกับงานเขียนทุกชนิดของหัวหน้าทีม หรือ ผู้ที่ทำงานตามที่ได้รับมอบหมายในแต่ละเวร
7. เจ้าหน้าที่ทุกคนในแผนกพยาบาล ต้องได้รับการปฐมนิเทศ, ฝึกงานหรือฝึกการ เป็นหัวหน้าทีม ก่อนการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย
8. ตารางหมุนเวียนการปฏิบัติงาน ควรจัดไว้และติดประกาศล่วงหน้า และไม่ควร ให้มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ นอกจากในกรณีจำเป็นรีบด่วน
9. การจัดการตารางหมุนเวียนการปฏิบัติงาน ควรจะจัดติดต่อกันเป็นช่วง 2 สัปดาห์ และเวลาการทำงานควรให้ติดต่อกันอย่างน้อย 2 วัน และไม่มากเกินไปกว่า 7 วัน
10. จำนวนบุคคลากรของแผนกพยาบาล ควรจะเป็นไปตามมาตรฐานอัตรากำลังและ นโยบายบุคคลากร
11. จำนวนบุคคลากรของแต่ละหน่วยงานหรือหอผู้ป่วย ควรจะครอบคลุมจำนวนเจ้าหน้าที่ทั้งหมด และจำนวนพักผ่อนประจำปี หรือการป่วยของบุคคลากร จำนวนเหล่านี้ในแต่ละ วันจะขึ้นอยู่กับอัตราการขาดงานและอัตราการลาออกหรือย้ายงาน ระยะเวลาการปฐมนิเทศ และการเปลี่ยนบุคคลากร
12. บุคคลากรเต็มเวลา และบุคคลากร ที่ทำงานบางเวลา จะต้องเป็นเจ้าหน้าที่ ประจำของแผนกพยาบาล เพื่อความสะดวกในการจัดการเวลาทำงาน
13. บุคคลากรผู้มีสมรรถภาพ จะต้องมีความสัมพันธ์ดังนี้
  - ก. สามารถจัดหมุนเวียนไว้ทุก ๆ ช่วงระยะเวลาการปฏิบัติงานคือ ในเวรเช้า เวรบ่าย หรือ เวรคิก ไค้ตลอด
  - ข. สามารถทำงานได้ตลอดช่วงระยะเวลาการปฏิบัติงาน 8 ชั่วโมง
  - ค. พยาบาลประกาศนียบัตร สามารถที่จะเป็นหัวหน้าทีมได้ และอาจจะเป็น หัวหน้าเวรได้เมื่อจำเป็น
  - ง. ผู้ช่วยพยาบาล จะปฏิบัติหน้าที่ได้ในฐานะผู้ร่วมทีมงานและปฏิบัติตามหน้าที่ที่ มีบทกำหนดไว้ในบทกำหนดลักษณะงาน (Job description)
14. การหมุนเวียนเปลี่ยนเวร อาจจะไม่เป็นไปตามตารางคงที่เสมอไป เช่น สัปดาห์แรกได้อยู่เวรเช้า 3 วัน ในสัปดาห์ต่อไปอาจจะได้เวรเช้าเพียง 2 วัน

15. จะต้องจัดให้มีช่วงเวลาพักเวรอย่างน้อย 12 ชั่วโมง ในแต่ละช่วงการผลัดเวรของเจ้าหน้าที่แต่ละคน

ขอเสนอแนะ

ก. ขอเสนอแนะทั่ว ๆ ไป

ในการศึกษาลักษณะกิจกรรมของพยาบาลในโรงพยาบาลรามาธิบดี พบว่า กิจกรรมการพยาบาลในเวรเช้าและเวรบ่าย มีการใช้เวลาที่ไม่แตกต่างกัน และในเวรบ่าย มีการใช้เวลาที่สูงกว่าเวรเช้า ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะจำนวนเจ้าหน้าที่ในแต่ละหอผู้ป่วย มีน้อยกว่าในเวรเช้า หรือกิจกรรมการพยาบาลในเวรบ่ายมีมากกว่าเวรเช้า ซึ่งถ้าจะคำนึงถึงมาตรฐานการพยาบาลที่ดีแล้ว น่าจะได้มีการศึกษาการจัดอัตรากำลังที่เป็นอยู่ในขณะนี้ และพิจารณาหาทางแก้ไข ทั้งนี้ จะเป็นการช่วยเหลือให้กิจกรรมการพยาบาลมีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น

และในกรณีที่พยาบาลและผู้ช่วยพยาบาลมีการใช้เวลาในกิจกรรมการพยาบาลที่ไม่แตกต่างกัน โดยเฉพาะในเวรเช้าและเวรบ่ายนี้ มีข้อพิจารณาได้ 2 ประการคือ

1. พยาบาล ละเลยกิจกรรมอันเป็นหน้าที่โดยตรงของตนให้ผู้ช่วยพยาบาลกระทำ หรือ

2. ในลักษณะการจัดอัตรากำลังที่เป็นอยู่ปัจจุบัน พยาบาลระดับวิชาชีพขาดแคลน จึงต้องใช้บุคคลากร ระดับผู้ช่วยพยาบาลมาทดแทนตามความจำเป็น

ซึ่งน่าจะได้มีการศึกษาอย่างลึกซึ้ง เพื่อสาเหตุที่แท้จริง และแก้ไขตามความเหมาะสม ทั้งนี้ เพื่อมาตรฐานการพยาบาลที่มีประสิทธิภาพ อันเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบประการสำคัญของหน่วยงานบริการพยาบาลในโรงพยาบาล

ข. ขอเสนอแนะสำหรับงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาอย่างกว้าง ๆ ถึงลักษณะกิจกรรมทั่ว ๆ ไปของพยาบาลสองระดับในโรงพยาบาลรามาธิบดี โดยลักษณะเฉพาะของโรงพยาบาลรามาธิบดี ที่เป็นสถาบันผู้ผลิต และผู้ใช้พยาบาล และผู้ช่วยพยาบาล กิจกรรมการพยาบาลจึงมีลักษณะที่ดีเป็นที่น่าพอใจ แม้ว่าจะมีค่าของความแปรปรวนในระดับสูง การวิจัยนี้ยังได้กระทำการศึกษา

กระจายทุกแผนกของโรงพยาบาล ดังนั้นการประเมินงานบริการพยาบาลจึงไม่อาจแสดงได้โดยตรง นำที่จะได้มีการดำเนินงานวิจัยต่อไปอีก ดังนี้

1. ทำการวิจัย ศึกษากิจกรรมพยาบาลและผู้ช่วยพยาบาลของแต่ละแผนก ซึ่งจะให้ข้อมูลละเอียด และประเมินกิจกรรมการพยาบาลได้เด่นชัด และสามารถนำผลมาปรับปรุงได้โดยตรงต่อแผนกนั้น ๆ

2. การวิจัย เพื่อประเมินอัตราค่าจ้างที่เป็นอยู่ โดยหาเวลาที่เจ้าหน้าที่พยาบาลต้องใช้ในแต่ละกิจกรรม ต่อช่วงเวลาการปฏิบัติงาน ตามลักษณะผู้ป่วยแต่ละชนิด ซึ่งจะได้อำนาจในการประเมินจำนวนบุคคลากรที่ต้องการ ในแต่ละช่วงเวลาการปฏิบัติงาน และแต่ละชนิดของผู้ป่วย

3. การวิจัยเพื่อศึกษารายละเอียดเฉพาะกิจกรรม แต่ละกิจกรรมการพยาบาลที่สำคัญ โดยการศึกษเวลาที่พยาบาลต้องใช้ในการ เริ่มกระทำกิจกรรม ตลอดจนเสร็จสิ้นกิจกรรมนั้น ๆ ผลประโยชน์ที่ได้คือ จะได้อัตรามาตรฐานของกิจกรรมการพยาบาลแต่ละกิจกรรม อันจะนำมาใช้เป็นแนวทางในการมอบหมายงาน การประเมินความสามารถ และความชำนาญของบุคคลากร

4. การศึกษาเปรียบเทียบ กิจกรรมการพยาบาลของเจ้าหน้าที่แต่ละระดับในสถานการณที่กำหนดไว้ เช่น ลักษณะของผู้ป่วย หรือ กิจกรรมต่อผู้ป่วยหนึ่งรายต่อวันเหล่านี้ เป็นต้น

5. การศึกษาทั่ว ๆ ไป เกี่ยวกับการใช้เวลาของพยาบาลและผู้ช่วยพยาบาล ใช้แต่ละช่วงเวลาของการปฏิบัติงาน โดยถือเวลาแต่ละชั่วโมงเป็นข้อกำหนด ซึ่งจะได้อัตราการปฏิบัติงานของพยาบาลว่า มีกิจกรรมมากในช่วงระยะเวลาใดบ้าง ที่ต้องการความสนับสนุนช่วยเหลือ เช่นในเวรเช้า ระยะเวลา 8.00 - 10.00 น. พยาบาลจะมีกิจกรรมสูงที่สุดดังนี้ เป็นต้น

6. การศึกษากิจกรรมเช่นนี้ น่าจะได้ทำการศึกษาในโรงพยาบาลอื่น ๆ อีก โดยเฉพาะโรงพยาบาลที่เป็นสถาบันผู้ไขบุคคลากรทางการพยาบาลต่ออย่างเดียวกัน ซึ่งจะได้อัตราในการศึกษากิจกรรมของพยาบาลในหลาย ๆ แบบของสถาบัน